

ἔδωρήσατο τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχει ὡς ἐξαρχίαν ἑπτὰ μονὰς καὶ πέντε χωρία ἐν Κρήτῃ· καὶ τὴν κατὰ δεκέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους περὶ τῆς ἐν Γανοχώροις σταυροπηγιακῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ πατριάρχης Ἰωαννίκιος Β' ἦν ἀνεξίθρησκος, ὡς φαίνεται ἐξ ἐπιστολῆς αὐτοῦ, συνιστάσης τοῖς μητροπολίταις Τραπεζοῦντος, Ἀμασειας, καὶ Νεοκαισαρείας δυτικούς τινὰς ἱερεῖς καὶ αἰτουμένης ὅπως χορηγηθῆ πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ἱερουργιῶν αὐτῶν «τόπος πρᾶσευχῆς καὶ λειτουργίας . . . ἢ εἰς ἐρημοκλήσιον, ἐν ᾧ οὐ φάλλουσιν οἱ ἐγγύριοι, ἢ εἰς ἐν μέρος τῶν ἐκκλησιῶν, μετὰ τὸ ἐκτελέσαι ὑμᾶς τὴν ἀκολουθίαν»¹⁰³².

Ὁ Ἰωαννίκιος ἔπεμψε τῷ 1656 πρὸς τὸν τσάρον Ἀλέξιον Μιχαήλοβιτς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθονίκου, ὡς καὶ μέρος τοῦ κρανίου τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου¹⁰³³.

Ἐπ' αὐτοῦ δὲ περιήρχετο τὸ δεύτερον τοὺς πατριαρχικούς θρόνους τῆς Ἀνατολῆς ὁ ρῶσσος Σουχανῶφ, ὅστις ἐπιστρέψας εἰς Ῥωσίαν ἐκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ 700 περίπου ἑλληνικὰ χειρόγραφα, δωρηθέντα ὑπὸ πατριαρχῶν, μοναχῶν καὶ κληρικῶν¹⁰³⁴.

1656—1657.

198. ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ Γ'.

Τῇ 26 ἰουλίου 1656 ἐξελέγη πατριάρχης ὁ μητροπολίτης Χίου Παρθένιος, ὅστις διώκησε μόλις ὀκτώ

1032. Ἐξεδόθη ἡ ἐπιστολὴ ὑπὸ André Leval ἐν Α' τόμῳ τῆς ἐν Παρισίοις Revue d'histoire diplomatique· σελ. 455—456.

1033. Sabas, Sacristie κλ. σελ. 8, ἐνθα γράφει ἔτος τὸ 1657, ὁπερ διώρθωσα· ἐκτός ἐν δευθῶμεν ὅτι τὰ ἱερὰ τὰῦτα λείψανα ἀπέβηκε μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ.

1034. Βαλλιάνου Ἰστ. βωστ. Ἑκκλησιᾶς σελ. 227—228.

